

[Marianne Jelved]

Det Radikale Venstre har i sin tid uden for en regering arbejdet for at få løst de store økonomiske problemer, samtidig med at vi har gjort vores indflydelse gældende på en lange række områder, der vedrører det enkelte menneskes muligheder for at få indflydelse og ansvar for sig selv og i forskellige fællesskaber.

Vi har fået sat udviklingsarbejder i gang for at give folk selv muligheder for at finde andre og bedre måder at gøre tingene på. Det har vi gjort, fordi vi har en urokkelig tro på, at folk godt kan selv, hvis vi her fra Folketinget kan skabe de rette rammer, og hvis vi vil og tør decentralisere kompetence og ansvar. Og det vil og tør Det Radikale Venstre.

Vi vil fortsætte denne politik på alle områder i samfundet, og vi vil gå forrest, hvor vores ministre sidder.

Den økonomiske virkelighed sætter grænser, og den tvinger os alle sammen til at vurdere, hvordan vi bruger ressourcerne bedst muligt. Det tvinger os til kreativitet og nytænkning, og det er chancen for at få løst op for de tunge og bastante systemer, vi har fået bygget op.

Diskussionerne og ideerne er ikke forbeholdt Folketinget. Det skal foregå bredt, for vi har brug for, at alle kræfter trækker med.

Vi er i den radikale folketingsgruppe ganske klar over, at et regeringsamarbejde på mange måder gør dagen og vejen vanskeligere, men det giver også nye muligheder, og de muligheder vil vi vide at udnytte. Hvor De Radikale har indflydelse, sætter radikalismen sine spor for fremtiden.

Vi gør os ingen forestillinger om, at det her er nemt, eller at nogen i denne sal skulle finde på at rose os, men vi er ikke desto mindre parate til at tage fat, og vi er parate til at samarbejde.

Jeg vil gerne slutte med et citat fra Viggo Hørup, som for næsten 100 år siden sagde:

»Det er ikke råd at blive nogle stykker, et sluttet selskab, en udsøgt kreds, i en hyggelig krog, på det tørre. Det er ikke råd. Thi den, der vil handle, han skal findes på torvet, og den, der vil køre, han skal døje landevejens støv.«

Den færd er Det Radikale Venstre i gang med.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg synes ikke, det var så forfærdelig klart i den radikale ordførers tale, hvad det var for

nogle holdninger, Det Radikale Venstre ville præge samarbejdet med.

Nu har man jo foreløbig fået lov til at komme i regering med hr. Uffe Ellemann-Jensen som udenrigsminister og en anden Venstremand som forsvarsminister, og det er jo en voldsom kovending i sig selv, men det, som optog mig lidt, var de radikale fingeraftryk i forbindelse med den økonomiske politik. Hvor finder vi dem? Hvis der er ændringer i forhold til firkløverregeringen i det, vi har hørt indtil nu, så er det skærpselser, så er det personalestop, så er det 2 pct. lønsumsnedskæring allerede i år, indgreb, som vi ved vil virke totalt vilkårligt og brutalt og især vil virke dér, hvor der er kort opsigelsesvarsel, og især vil virke f.eks. på daginstitutioner og på plejehjem. Er det det radikale fingeraftryk? Det er jo en af nydannelserne i regeringens måde at styre økonomien på.

I så fald har vi jo altså fået en høg som ny økonomiminister, en høg over for den offentlige sektor og over for de offentlige ansatte, og Venstre har fået en velvillig partner i regeringen. Hvis det skal være linjen, kunne man måske på Det Konservative Folkepartis vegne direkte blive bekymret for, hvornår det blev for meget for en stor gruppe af De Konservatives vælgere med al den nedskæringsiver over for den offentlige sektor.

Det, jeg godt vil spørge den radikale ordfører om, hvis vi kunne få præciseret lidt mere, hvad det her skal gå ud på, er: Når vi nu har siddet igennem en måned og lokaliseret en lang, lang række projekter, som Socialdemokrater og Radikale var enige om, hvorfor er der så ikke nogen af dem, der rigtig er kommet med her? Er det sådan, at det, der er sket fra maj til juni, er, at vi nu skal se de mere dunkle sider af De Radikales holdninger, holdninger omkring organisationsfjendtlighed og nedskæringer over for den offentlige sektor, som det, man vil gøre til mærkesager?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Fru Marianne Jelved startede med at sige, at det hele jo ikke handlede om kroner og øre, og det er jeg da så enig i. Alligevel var det jo lidt mærkeligt at høre, at dette var starten på den radikale tale, for jeg har da forstået det sådan, at det radikale sidevalg i De Radikales egen selvforståelse meget havde med økonomi at gø-